

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

เอกสารสำคัญที่แจ้งกฎบัตรมนุษยธรรม

กฎบัตรมนุษยธรรมกำหนดความเชื่อที่ใช้ร่วมกันและหลักการทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการด้านมนุษยธรรม และความรับผิดชอบในสถานการณ์ของภัยพิบัติหรือความขัดแย้ง และตั้งข้อสังเกตว่ากฎบัตรมนุษยธรรมจะสะท้อนให้เห็นในกฎหมายระหว่างประเทศ รายการข้อเขียนของเอกสารสำคัญต่อไปนี้นำถึงเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศมากที่สุด กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (IHL) กฎหมายผู้ลี้ภัยและการดำเนินการด้านมนุษยธรรม ซึ่งไม่ได้พยายามที่จะเป็นตัวแทนของกฎหมายในระดับภูมิภาค และการพัฒนารายการนี้ยังรวมถึงจำนวนของแนวทางอื่นๆ หลักการ มาตรฐานและกรอบการทำงานที่แจ้งในกฎบัตรมนุษยธรรม ในฐานะที่เป็นตัวแทนนี้จึงจำเป็นต้องมีการคัดเลือกอย่างมาก ทรัพยากรเพิ่มเติมและเว็บลิงค์ไปสู่เอกสารเหล่านี้จะมีอยู่บนเว็บไซต์ของโครงการสเฟียร์ (www.sphereproject.org) เนื่องจากข้อจำกัดของพื้นที่ที่บันทึกมีให้เฉพาะสำหรับเอกสารซึ่งดูเหมือนว่าจะต้องการคำแนะนำหรือคำอธิบายเป็นพิเศษ เพราะเป็นเอกสารรุ่นใหม่หรือมีส่วนที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับภัยพิบัติหรือความขัดแย้ง

เอกสารที่มีการระบุหัวเรื่องไว้ ภายใต้อำเภอของ

1. สิทธิมนุษยชน การป้องกันและความเปราะบาง
2. การพิพาทกันด้วยอาวุธและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม
3. ผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ (IDPs)
4. ภัยพิบัติและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

เพื่อให้แน่ใจว่ามีความชัดเจนเกี่ยวกับสถานะของเอกสารแต่ละชุด เอกสารแต่ละประเภทภายใต้หัวข้อย่อย ดังนี้

1. สนธิสัญญา และกฎหมายจารีตประเพณี (ที่ใช้ได้)
2. สหประชาชาติและแนวทางปฏิบัติและหลักการระหว่างรัฐบาลอื่นๆ ที่นำมาใช้อย่างเป็นทางการ
3. กรอบนโยบายด้านมนุษยธรรม แนวทางปฏิบัติและหลักการ

1. สิทธิมนุษยชน การป้องกันและความเปราะบาง

เอกสารต่อไปนี้จะเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับในสนธิสัญญาและปฏิญญาสากล จำนวนของเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเด็กและผู้สูงอายุ เพศสภาพและความพิการรวมอยู่ด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้บางส่วนใช้อย่างหลักฐานที่พบมากที่สุดของความเปราะบางในสถานการณ์ภัยพิบัติ หรือความขัดแย้ง

1.1 สนธิสัญญาและกฎหมายจารีตประเพณีด้านสิทธิมนุษยชน การป้องกัน และความเปราะบาง

กฎหมายสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนนำไปใช้กับรัฐที่เป็นภาคีสถิติสัญญาที่เกี่ยวข้อง แต่กฎหมายจารีตประเพณี (เช่น การห้ามการทรมาน) นำไปใช้กับทุกรัฐ กฎหมายสิทธิมนุษยชนนำไปใช้ทุกครั้ง ที่มีข้อ ยกเว้นที่เป็นไปได้ 2 ประการ

- สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองบางประการที่ถูกจำกัด อาจถูกระงับใช้ในระหว่าง การประกาศภาวะฉุกเฉินแห่งชาติ ที่สอดคล้องกับข้อ 4 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิ พลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ความเสียหาย)
- ในระหว่างการพิพาทกันด้วยอาวุธที่ได้รับการยอมรับ กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (IHL) นำมาใช้เป็นครั้งแรกในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องใดๆ กับกฎหมายสิทธิมนุษยชน

1.1.1 สิทธิมนุษยชนสากล

ปฏิญญาสากลของสิทธิมนุษยชน ค.ศ.1948 (UDHR) การรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชา สหประชาชาติ 217 A(III) วันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ.1948 www.un.org/en/documents/udhr/index.shtml

ประกาศโดยที่ประชุมใหญ่สมัชชาสหประชาชาติ ในปี ค.ศ.1948 ปฏิญญาสากลของสิทธิมนุษยชน (UDHR) ที่กำหนดไว้เป็นครั้งแรก สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่จะได้รับความคุ้มครองในระดับสากล ซึ่งไม่ได้เป็นสนธิสัญญา แต่เป็นการตกลงกันโดยทั่วไป ที่มีส่วนหนึ่งได้กลายเป็นกฎหมายจารีต ประเพณีระหว่างประเทศ ประโยคแรกของการแนะนำเบื้องต้นเป็นการนำเสนอแนวคิดของ “ศักดิ์ศรี ความเป็นธรรมชาติพื้นฐานของมนุษย์ที่มีมาแต่กำเนิด” ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของสิทธิมนุษยชน และคำ กล่าวข้อแรก “มนุษย์ทุกคนเกิดมามีอิสระและมีเท่าเทียมกันในสิทธิและศักดิ์ศรี”

พันธสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ.1966 (ICCPR) การรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 2200A (XXI) วันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ.1966 มีผล บังคับใช้ 23 มีนาคม ค.ศ.1976 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 999 หน้า 171 และฉบับ 1057 หน้า 407 www2.ohchr.org/english/law/ccpr.htm

พิธีสารเลือกรับฉบับที่สองของพันธสัญญาระหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิ ทางการเมือง (ICCPR) ค.ศ.1989 (เพื่อยกเลิกโทษประหารชีวิต) รับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชา

สหประชาชาติ 44/128 วันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ.1989 มีผลบังคับใช้ วันที่ 11 กรกฎาคม ค.ศ.1991 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 1642 หน้า 414 www2.ohchr.org/english/law/ccpr-death.htm ภูมิภาคีของพันธสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง จะต้องเคารพและให้สิทธิสำหรับบุคคลทุกคนที่อยู่ในดินแดนของพวกเขาหรืออยู่ภายใต้เขตอำนาจของพวกเขา ในขณะที่การรับรู้สิทธิของประชาชนที่จะกำหนดเจตจำนงของตนเองและสิทธิที่เท่าเทียมกันของชายและหญิง สิทธิบางคน (ที่มีเครื่องหมายดอกจัน*) อาจไม่เคยถูกระงับแม้ในภาวะฉุกเฉินแห่งชาติที่เลวร้ายที่สุด

สิทธิ: สิทธิที่จะมีชีวิตอยู่* ไม่ทรมานหรือไม่มีการรักษาที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้าอื่น ๆ* การห้ามบังคับให้ตกอยู่ในภาวะเยี่ยงทาส* ไม่มีการจับกุมโดยพลการหรือคุมขัง และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อยู่ในสถานกักกัน ห้ามจำคุกบุคคลเพียงเพราะเหตุว่าไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้ตามสัญญา* เสรีภาพในการกระทำการใดๆ และการอยู่อาศัย เพียงแต่ถูกขับออกถูกต้องตามกฎหมายของคนต่างด้าว ความเท่าเทียมกันก่อนที่กฎหมายจะกำหนด การพิจารณาคดีที่เป็นธรรมและข้อสันนิษฐานของผู้บริสุทธิ์ในคดีอาญา ห้ามการออกกฎหมายอาญาซึ่งมีผลย้อนหลัง* สิทธิที่จะได้รับการยอมรับว่าเป็นบุคคลตามกฎหมาย* สิทธิในความเป็นส่วนตัวสิทธิที่จะมีเสรีภาพทางความคิด การนับถือศาสนาและมิโนธรรม* สิทธิในเสรีภาพในความคิดเห็นและการแสดงออกและการชุมนุมอย่างสงบ สิทธิในเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สิทธิในการแต่งงานและชีวิตครอบครัว การคุ้มครองเด็ก สิทธิในการออกเสียงลงคะแนนและมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ สิทธิชนกลุ่มน้อย ซึ่งมีสิทธิต่อวัฒนธรรม ศาสนาและภาษาของตัวเอง*

พันธสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ค.ศ.1966 (ICESCR), การรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 2200A (XXI) วันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ.1966 มีผลบังคับใช้เมื่อ วันที่ 3 มกราคม ค.ศ.1976 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 993 หน้า 3 www2.ohchr.org/english/law/cescr.htm

ภูมิภาคีตกลงที่จะมอบความไว้วางใจสูงสุดของทรัพยากรของพวกเขาที่มีอยู่เพื่อ "ประสบความสำเร็จก้าวหน้า" สิทธิเสรีภาพตามพันธสัญญา ซึ่งจะมีสิทธิอย่างเท่าเทียมกันทั้งชายและหญิง

สิทธิ: การทำงานเพื่อเพียงรับค่าตอบแทน การเข้าร่วมกับสหภาพแรงงาน การรักษาความปลอดภัยทางสังคม/การประกันภัย ชีวิตครอบครัว รวมถึงการคุ้มครองมารดาหลังคลอดและการคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาผลประโยชน์ เพื่อมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอ รวมทั้งอาหาร เครื่องนุ่งห่มและที่อยู่อาศัย เพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต เพื่อการศึกษา และการมีส่วนร่วมในชีวิตทางวัฒนธรรมและได้รับประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ ค.ศ.1969 (ICERD) การรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 2106 (XX) วันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ.

1965 มีผลบังคับใช้ วันที่ 4 มกราคม ค.ศ.1969 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 660 หน้า 195
www2.ohchr.org/english/law/cerd.htm

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ ค.ศ.1979 (CEDAW) การรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 34/180 วันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ.1979 มีผลบังคับใช้ วันที่ 3 กันยายน ค.ศ.1981 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 1249 หน้า 13 www2.ohchr.org/english/law/cedaw.htm

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ.1989 (CRC) การรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 44/25 วันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ.1989 มีผลบังคับใช้ วันที่ 2 กันยายน ค.ศ.1990 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 1577 หน้า 3 www2.ohchr.org/english/law/crc.htm

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องความเกี่ยวพันของเด็กในการพิพาทกันด้วยอาวุธ ค.ศ.2000 การรับรองโดยมติที่ประชุมใหญ่สมัชชาแห่งสหประชาชาติ A/RES/54/263 วันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ.2000 มีผลบังคับใช้ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ.2002 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 2173 หน้า222 www2.ohchr.org/english/law/crc-conflict.htm

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ค.ศ. 2000 การรับรองโดยมติที่ประชุมใหญ่สมัชชาแห่งสหประชาชาติ/RES/54/263 วันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ.2000 มีผลบังคับใช้ วันที่18 มกราคม ค.ศ.2002 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 2171 หน้า 227 www2.ohchr.org/english/law/crc-sale.htm

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็กที่มีรัฐเข้าเป็นภาคีโดยการภาคยานุวัติเกือบทั้งหมด โดยรัฐที่กำหนดขึ้นใหม่อยู่บนพื้นฐานสิทธิมนุษยชนของเด็กและมีการระบุตัวตนเมื่อพวกเขาต้องการความคุ้มครองเป็นพิเศษ (เช่น เมื่อแยกออกมาจากครอบครัวของพวกเขา) พิธีสารเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำเนินการดำเนินการที่เป็นเชิงบวกเกี่ยวกับประเด็นการคุ้มครองเด็กสำหรับรัฐภาคีที่เป็นภาคีกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นการเฉพาะ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ค.ศ.2006 (CRPD) การรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ / RES/61/106 วันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ.2006 มีผลบังคับใช้ วันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ.2008 องค์การสหประชาชาติ การเก็บรวบรวมข้อมูลสนธิสัญญา บทที่ IV,15 www2.ohchr.org/english/law/disabilities-convention.htm

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ สนับสนุนสิทธิของคนพิการภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนอื่นๆ เช่นเดียวกับการจัดการโดยเฉพาะกับสร้างความตระหนักเกี่ยวกับบุคคลที่มีความพิการ โดยไม่เลือกปฏิบัติและการเข้าถึงการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ยังกล่าวถึงเป็นพิเศษด้านสถานการณ์ของความเสียหายและเหตุฉุกเฉินด้านมนุษยธรรม (มาตรา 11)

1.1.2 การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การทรมานและการละเมิดทางอาญาอื่น ๆ ของสิทธิมนุษยชน

อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษอาชญากรรมฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ค.ศ.1948 การรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 260 (III) วันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ.1948 มีผลบังคับใช้ วันที่ 12 มกราคม ค.ศ.1951 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญามับ 78 หน้า 277 www2.ohchr.org/english/law/genocide.htm

อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและความโหดร้ายอื่น ๆ ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้าหรือการลงโทษ ค.ศ.1984 รับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 39/46 วันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ.1984 มีผลบังคับใช้ วันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ.1987 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญามับ 1465 หน้า 85 www2.ohchr.org/english/law/cat.htm

อนุสัญญานี้มีรัฐภาคีจำนวนมาก ข้อห้ามการทรมานที่มีอยู่ในขณะนี้ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ ไม่มีประเภทของเหตุฉุกเฉินสาธารณะหรือสงคราม อาจเรียกให้เห็นถึงการทรมาน รัฐต้องไม่ส่งกลับ (ผลักดัน) ใครคนใดคนหนึ่งไปยังดินแดนที่คนๆ นั้นมีเหตุอันสมควรที่จะเชื่อว่าเขาหรือเธอจะตกอยู่ในอันตรายจากการถูกทรมาน

ธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ รับรองมาใช้โดยการประชุมผู้แทนทางการทูตในกรุงโรม วันที่ 17 กรกฎาคม ค.ศ.1998 มีผลบังคับใช้ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ.2002 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญามับ 2187 หน้า 3 www.icrc.org/ihl.nsf/INTRO/585?OpenDocument

มาตรา 9 ของธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ (องค์ประกอบของอาชญากรรม) รับรองโดยศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) ในปี 2002 ได้อธิบายรายละเอียดอาชญากรรมสงครามอาชญากรรมต่อต้านมนุษยชาติและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ดังนั้นส่วนใหญ่จึงเป็นประมวลกฎหมายของกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศทางอาญา ศาลอาญาระหว่างประเทศสามารถตรวจสอบและดำเนินคดีเรื่องนั้นๆ ได้โดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (แม้ว่ารัฐผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นภาคีสัญญา) เช่นเดียวกับการก่ออาชญากรรมที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำโดยคนชาติของรัฐภาคีสัญญาหรือในดินแดนของพวกเขา

1.2 สหประชาชาติและหลักการระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ ที่นำมาใช้อย่างเป็นทางการและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครอง และความเปราะบาง

แผนปฏิบัติการระหว่างประเทศมาดริดว่าด้วยเรื่องผู้สูงอายุ ค.ศ.2002 การประชุมระดับโลกครั้งที่สอง ว่าด้วยเรื่องผู้สูงอายุของสหประชาชาติ ที่กรุงมาดริด ค.ศ.2002 ลงนามรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 37/51 วันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ.1982 www.globalaging.org/agingwatch/events/CSD/mipaa+5.htm

หลักการขององค์การสหประชาชาติสำหรับผู้สูงอายุปี 1991 มติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 46/91 วันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ.1991 www2.ohchr.org/english/law/olderpersons.htm

1.3 กรอบนโยบายด้านมนุษยธรรม แนวทางและหลักการด้านสิทธิมนุษยชน การป้องกัน (การคุ้มครอง) และความเปราะบาง

การปกป้องคุ้มครองผู้ที่ได้รับผลกระทบ: แนวทางปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนและภัยพิบัติทางธรรมชาติของคณะกรรมการตัวแทนระหว่างหน่วยงาน ค.ศ.2006 คณะกรรมการตัวแทนระหว่างหน่วยงาน www.humanitarianinfo.org/iasc/pageloader.aspx

กฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ ที่ใช้บังคับในสถานการณ์ภัยพิบัติธรรมชาติ (คู่มือการใช้กฎหมายขององค์การพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ) ค.ศ.2009 องค์การพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ (IDLO) www.idlo.int/DOCNews/352doc.pdf

หลักการแนวทางปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับเด็กคนเดียวและเด็กที่ถูกแยก ค.ศ.2002 ที่พัฒนาโดยคณะกรรมการกาชาดสากลสำนักงานคณะกรรมการข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) กองทุนเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) world Vision International, Save the Children แห่งสหราชอาณาจักร และคณะกรรมการกัญยานานาชาติ 2009 www.icrc.org

คู่มือว่าด้วยเพศสภาพในการดำเนินการด้านมนุษยธรรม ค.ศ.2006 คณะกรรมการถาวรว่าด้วยกิจกรรมระหว่างหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ www.humanitarianinfo.org/iasc/pageloader.aspx?page=content-subsidi-tf_gender-genderh

แนวทางด้านการดูแลสุขภาพจิตและจิตสังคมในภาวะฉุกเฉินของคณะกรรมการตัวแทนระหว่างหน่วยงาน ค.ศ. 2007 คณะกรรมการตัวแทนระหว่างหน่วยงาน www.humanitarianinfo.org/iasc/pageloader.aspx?page=content-subsidi-tf_mhps-default

หน่วยงานระหว่างเครือข่ายเพื่อการศึกษาในกรณีฉุกเฉิน (INEE) มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการศึกษาในกรณีฉุกเฉิน วิกฤตเรื้อรังและการบูรณะในช่วงต้น ค.ศ.2007 มีการปรับปรุง ค.ศ.2010 เครือข่ายระหว่างหน่วยงานเพื่อการศึกษาในกรณีฉุกเฉิน (INEE) (ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นมาตรฐานร่วมกับสเฟียร์ ตั้งแต่ ค.ศ.2008) www.ineesite.org/index.php/post/inee_minimum_standards_overview/

2. การพิพาทกันด้วยอาวุธ กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

2.1 สนธิสัญญาและกฎหมายจารีตประเพณีเกี่ยวกับการพิพาทกันด้วยอาวุธ กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (IHL) ระบุเกณฑ์เมื่อความขัดแย้งรุนแรงกลายเป็น “การพิพาทกันด้วยอาวุธ” จึงทำให้นาระบอบการปกครองตามกฎหมายพิเศษนี้มาใช้บังคับ คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ (ICRC) เป็นพื้นที่เก็บข้อมูลอย่างเป็นทางการของสนธิสัญญากฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (IHL) และให้ข้อมูลและทรัพยากรที่ครอบคลุมในเว็บไซด์ (www.icrc.org) รวมทั้งความเห็นอย่างเป็นทางการในอนุสัญญาเจนีวาและพิธีสารของอนุสัญญาเจนีวา และการศึกษากฎหมายจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

2.1.1 หลักสนธิสัญญากฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

อนุสัญญาเจนีวาสี่ฉบับ ค.ศ.1949

พิธีสารเพิ่มเติมของอนุสัญญาเจนีวาซึ่งให้การคุ้มครองเหยื่อของการพิพาทกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศ ค.ศ.1977 (พิธีสารฉบับที่ 1)

พิธีสารเพิ่มเติมของอนุสัญญาเจนีวาสี่ฉบับซึ่งให้ การคุ้มครองเหยื่อที่มีใช้การพิพาทกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศ ค.ศ.1977 (พิธีสารฉบับที่ 2) www.icrc.org/ihl.nsf/CONVPRES?OpenView

อนุสัญญาเจนีวาสี่ฉบับ - ซึ่งรัฐทุกรัฐเป็นภาคีที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายจารีตประเพณี - ความกังวลการป้องกันการคุ้มครองและการรักษาพยาบาลของผู้บาดเจ็บและผู้ป่วยในพื้นที่การทำสงคราม (1) และกะลาสีเรือที่อับปางในทะเล (2) การรักษาพยาบาลของเชลยสงคราม (3) และการคุ้มครองพลเรือนในระหว่างการสู้รบ (4) พวกเขาใช้เป็นหลักในการสู้รบระหว่างประเทศ ยกเว้นข้อ 3 เรื่องที่พิบอบอยู่ในอนุสัญญาเจนีวา ที่เกี่ยวข้องกับการพิพาทกันด้วยอาวุธไม่ใช่ระหว่างประเทศและองค์กรประกอบอื่นๆ บางส่วนได้รับการยอมรับในขณะที่นี้เป็นกฎหมายจารีตประเพณีในการพิพาทกันด้วยอาวุธไม่ใช่ระหว่างประเทศ ค.ศ.1977 ได้ปรับปรุงพิธีสารฉบับที่สองของอนุสัญญาเจนีวาในเวลานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำนิยามของพลเรือนและเป็นหมวดหมู่ของการพิพาทกันด้วยอาวุธมิใช่ระหว่างประเทศ จำนวนของรัฐยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีพิธีสาร

2.1.2 สนธิสัญญาว่าด้วยการจำกัดอาวุธ หรืออาวุธต้องห้ามและทรัพย์สินทางวัฒนธรรม

นอกจาก “กฎหมายเจนีวา” ที่ระบุไว้ข้างต้น ยังมีตัวกฎหมายที่มักจะถูกอธิบายว่าเป็น “กฎหมายเอก” เกี่ยวกับการพิพาทกันด้วยอาวุธ ซึ่งรวมถึงสนธิสัญญาเกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางวัฒนธรรม และจำนวนของอนุสัญญาเกี่ยวกับประเภทของอาวุธที่ถูกจำกัดหรืออาวุธต้องห้าม

รวมทั้งก๊าซและสารเคมีอื่นๆ และอาวุธชีวภาพ อาวุธธรรมดาที่มีการพิจารณาไม่นำมาพิจารณาหรือก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานที่ไม่จำเป็น เช่นเดียวกับการปกป้องบุคลากรต่อต้านทุระเบิดและกลุ่มอาวุธยุทโธปกรณ์ www.icrc.org/ihl.nsf

2.1.3 กฎหมายมนุษยธรรมจารีตประเพณีระหว่างประเทศ (กฎหมายจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ)

กฎหมายจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ หมายถึง กฎหมายการพิพาทกันด้วยอาวุธที่เป็นที่ยอมรับโดยรัฐผ่านคำแถลงการณ์ นโยบาย และการปฏิบัติที่เป็นตัวแทนของกฎจารีตประเพณีที่เข้ากับทุกรัฐ โดยไม่คำนึงถึงการเข้าถึงสนธิสัญญา กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศของพวกเขา ไม่มีรายการที่ตกลงกันไว้ของกฎธรรมเนียม แต่การตีความอำนาจสูงสุดคือการศึกษาด้านล่าง

การศึกษากฎหมายจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (CIHL)
คณะกรรมการกาชาดสากล Henckaerts JM และ Doswald-Beck, L, มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์และนิวยอร์ก 2005 www.icrc.org/ihl.nsf/INTRO/612?OpenDocument

การศึกษารอบคลุมขอบเขตของกฎหมายของการขัดแย้งทางอาวุธ (การพิพาทกันด้วยอาวุธ) เกือบทุกหมุด มี 161 รายการ กฎที่เฉพาะเจาะจงและไม่ว่าจะนำมาใช้ในแต่ละข้อพิพาททางอาวุธระหว่างประเทศ และ/หรือ การพิพาทกันด้วยอาวุธที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศ ขณะที่บางคนได้แสดงความคิดเห็นทางกฎหมายที่วิพากษ์วิจารณ์ถึงวิธีการศึกษากฎหมายจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ที่พัฒนามาจากกระบวนการวิจัยอย่างกว้างขวางด้วยการให้คำปรึกษาอย่างเข้มข้นมากกว่าสิบปี และมีอำนาจในฐานะเป็นผู้ตีความกฎจารีตประเพณีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

2.2 หลักการและแนวทางปฏิบัติ ขององค์การสหประชาชาติและองค์กรระหว่างรัฐบาลอื่นๆ ที่นำมาใช้อย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการพิพาทกันด้วยอาวุธกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

บันทึกช่วยจำคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ('Aide Memoire') ว่าด้วยเรื่องการคุ้มครอง ค.ศ.2002 ได้ปรับปรุง ค.ศ.2003 (S/PRST/2003/27). www.un.org/Docs/journal/asp/ws.asp?m=S/PRST/2003/27

การบันทึกนี้ไม่ได้เป็นมติผูกพันกับรัฐ แต่เป็นเอกสารคำแนะนำสำหรับคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่เกี่ยวข้องกับ การรักษาสันติภาพ และสถานการณ์ความขัดแย้งฉุกเฉิน ผลจากการให้คำปรึกษาของหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติและคณะกรรมการตัวแทนระหว่างหน่วยงาน (IASC)

มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศและสตรีในการพิพาทกันด้วยอาวุธโดยเฉพาะอย่างยิ่งมติเลขที่ 1820 (2008) 1888 (2009) 1889 (2009)

มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติทั้งหมด โดยปีและจำนวน www.un.org/documents/scores.htm

2.3 กรอบนโยบายด้านมนุษยธรรม แนวทางปฏิบัติและหลักการเกี่ยวกับการพิพาทกันด้วยอาวุธกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

มาตรฐานวิชาชีพสำหรับการทำงานคุ้มครอง ดำเนินงานโดยนักสิทธิมนุษยชนด้านมนุษยธรรม ในการพิพาทกันด้วยอาวุธ และสถานการณ์ความรุนแรงอื่นๆ ค.ศ.2009 คณะกรรมการกาชาดสากล (ICRC) www.icrc.org

3. ผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ (IDPs)

สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) – สำนักงานผู้ลี้ภัยของสหประชาชาติ–มีอำนาจตามกฎหมายพิเศษสำหรับการคุ้มครองผู้ลี้ภัย ภายใต้อนุสัญญาผู้ลี้ภัยและพิธีสาร นอกจากนี้ยังได้รับมอบอำนาจจากที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติในการติดต่อประสานงานกับรัฐเพื่อคุ้มครองผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) มีทรัพยากรจำนวนมากบนเว็บไซต์

3.1 สนธิสัญญาเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ

นอกจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ในส่วนนี้รวมถึงสองสหภาพแอฟริกา (เดิมคือองค์การเอกภาพแอฟริกา หรือ OAU) เพราะสนธิสัญญาของพวกเขาทั้งสองกำหนดแบบอย่างในประวัติศาสตร์

อนุสัญญาว่าด้วยสถานะของผู้ลี้ภัย ค.ศ.1951 (แก้ไขเพิ่มเติม) นำมาใช้โดยการประชุมสหประชาชาติของผู้มีอำนาจเต็มเกี่ยวกับสถานะของผู้ลี้ภัยและคนไร้รัฐ เจนีวา วันที่ 2-25 กรกฎาคม ค.ศ.1951 มีผลบังคับใช้ วันที่ 22 เมษายน ค.ศ.1954 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญา ฉบับ 189 หน้า 137

พิธีสารเกี่ยวกับสถานะที่เกี่ยวข้องกับสถานะของผู้ลี้ภัย ค.ศ.1967 ตั้งข้อสังเกตโดยที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ มติที่ 2198(XXI) 2 ของ 16 ธันวาคม ค.ศ.1966 องค์การสหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 606 หน้า 267 www.unhcr.org/protect/PROTECTION/3b66c2aa10.pdf

ข้อตกลงระหว่างประเทศครั้งแรกเกี่ยวกับผู้ลี้ภัย อนุสัญญาได้นิยามผู้ลี้ภัยเป็นบุคคล “อยู่ด้วยความหวาดกลัวซึ่งมีมูลอันจะกล่าวอ้างได้ว่า จะได้รับการประทัดประหารด้วยสาเหตุทางเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ สมาชิกภาพในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ไม่ว่าจะทางสังคมหรือทางความคิดด้านการเมืองก็ตาม และในขณะที่เดียวกันบุคคลผู้นี้ไม่สามารถหรือไม่สมัครใจ ที่จะรับความคุ้มครองจากรัฐแห่งสัญชาติ เนื่องจากความหวาดกลัวดังกล่าว หรือนอกจากนี้เป็นบุคคลไร้สัญชาติซึ่งอยู่นอกอาณาเขตรัฐ ที่เดิมมีถิ่นฐานพำนักประจำแต่ไม่สามารถหรือไม่สมัครใจที่จะกลับไปเพื่อพำนักในรัฐดังกล่าว ด้วยเหตุแห่งความหวาดกลัวที่กล่าวมาข้างต้น...”

อนุสัญญาองค์การเอกภาพแอฟริกา ปกครองลักษณะเฉพาะปัญหาผู้ลี้ภัยในแอฟริกา ค.ศ.1969 รับรองโดยการประชุมประมุขแห่งรัฐและรัฐบาล ในการประชุมสามัญครั้งที่ 6 ออดดีสวาบาบา วันที่

10 กันยายน ค.ศ.1969 www.unhcr.org/45dc1a682.html

ข้อตกลงนี้ยอมรับและขยายตัวในคำนิยามอนุสัญญา ค.ศ.1951 ประกอบด้วยประชาชนผู้ที่ได้รับการบังคับให้ออกจากประเทศของเขาไม่เพียงแต่เป็นผลมาจากการประหัตประหาร แต่เนื่องจากการรุกรานจากภายนอก การเข้ายึดครอง การปกครองของต่างประเทศ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างหนักต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน นอกจากนี้ยังตระหนักถึงกลุ่มที่ไม่ใช้รัฐที่กระทำผิดด้วยการประหัตประหาร และไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ลี้ภัยเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างตนเองและอันตรายในอนาคต

อนุสัญญาสหภาพแอฟริกาว่าด้วยการคุ้มครอง และการช่วยเหลือผู้พลัดถิ่นภายในประเทศในทวีปแอฟริกา (อนุสัญญาแกมปาลา) ค.ศ.2009 รับรองใช้โดยการประชุมสุดยอดพิเศษของสหภาพแอฟริกา ที่จัดขึ้นในกรุงแกมปาลา ประเทศยูกันดา วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.2009 ยังไม่มีการบังคับใช้ ณ เดือนตุลาคม ค.ศ.2010 www.unhcr.org/4ae9bede9.html

นี่เป็นครั้งแรกที่มีการประชุมพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ซึ่งมีการลงนามครั้งแรกโดย 17 รัฐของสหภาพแอฟริกา ในเดือนตุลาคม ค.ศ.2009 แต่มีการให้สัตยาบันการภาคยานุวัติ จำนวน 15 ฉบับที่มีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการ

3.2 หลักการและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ ที่รับรองการนำมาใช้อย่างเป็นทางการโดยสหประชาชาติ

หลักแนวทางเกี่ยวกับการย้ายถิ่นภายในประเทศ ค.ศ.1998 ได้รับการยอมรับในเดือนกันยายน ค.ศ.2005 โดยการประชุมประมุขแห่งรัฐและรัฐบาลประเทศต่างๆ ที่ประชุมสุดยอดระดับโลก นิวยอร์ก โดยมีมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 60/L.1 (132 สหประชาชาติ Doc./60/L.1) ครอบคลุมระหว่างประเทศที่สำคัญสำหรับการคุ้มครองของบุคคลพลัดถิ่นภายในประเทศ www.idpguidingprinciples.org/

หลักการเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ และกฎหมายสิทธิมนุษยชน และกฎหมายผู้ลี้ภัยที่คล้ายคลึงกันที่ใช้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อให้คำแนะนำแก่รัฐบาล องค์การระหว่างประเทศและผู้ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองแก่ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ

4. ภัยพิบัติและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

4.1 สนธิสัญญาว่าด้วยภัยพิบัติ และการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยของสหประชาชาติและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ค.ศ.1994 รับรองนำมาใช้โดยมติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ 49/59 วันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ.1994 มีผลบังคับใช้ วันที่ 15 มกราคม ค.ศ.1999 สหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 2051 หน้า 363 www.un.org/law/cod/safety.htm

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าความปลอดภัยของสหประชาชาติและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ค.ศ.2005 รับรองนำมาใช้โดยมติ สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ A/60/42 วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ.2005 มีผลบังคับใช้ วันที่ 19 สิงหาคม ค.ศ.2010 www.ocha.unog.ch/dprtoolkit/PNormativeGuidanceInternationalConventions.html#UNSpecificConventions

ในอนุสัญญา การป้องกันจะถูกจำกัด เพื่อการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ เว้นเสียแต่ว่าสหประชาชาติได้ “ประกาศความเสี่ยงพิเศษ” - ความต้องการที่ทำได้ พิธีสารแก้ไขข้อบกพร่องที่สำคัญนี้ในอนุสัญญาและขยายการคุ้มครองทางกฎหมายต่อการดำเนินงานของสหประชาชาติทั้งหมด จากความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมฉุกเฉิน เพื่อการสร้างสันติภาพและการส่งความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม การเมืองและการพัฒนา

อนุสัญญาการช่วยเหลือด้านอาหาร ค.ศ.1999 ได้แยกเครื่องมือทางกฎหมายออกต่างหากภายใต้อนุสัญญาการค้าธัญพืช ค.ศ.1995 บริหารงานโดยคณะกรรมการความช่วยเหลือด้านอาหารผ่านทางสภาธัญพืชนานาชาติสภา (IGC)

อนุสัญญาตีพิมพ์ ว่าด้วยการจัดหาทรัพยากรโทรคมนาคมสำหรับการบรรเทาภัยพิบัติและการดำเนินงานบรรเทาทุกข์ **ค.ศ.1998** ได้รับการอนุมัติจากที่ประชุมระหว่างรัฐบาลเกี่ยวกับการสื่อสารโทรคมนาคมฉุกเฉิน ค.ศ.1998 มีผลบังคับใช้ วันที่ 8 มกราคม ค.ศ.2005, สหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 2296 หน้า 5 www.unhcr.org/refworld/publisher,ICET98,,41dec59d4,0.html

กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ค.ศ.1992 (UNFCCC) ได้รับการอนุมัติจากที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ที่รีโอเดอจาเนโร (Rio de Janeiro) วันที่ 4-14 มิถุนายน ค.ศ.1992 ให้การต้อนรับจากมติที่ประชุมใหญ่สมัชชาสหประชาชาติ 47/195 วันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ.1992 มีผลบังคับใช้ วันที่ 21 มีนาคม ค.ศ.1994 สหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 1771 หน้า 107 http://unfccc.int/essential_background/convention/items/2627.php

พิธีสารเกียวโตว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ค.ศ.1997 นำมาใช้ในสมัยประชุมครั้งที่สามของการประชุมของภาคีกรอบอนุสัญญาเกียวโต ญี่ปุ่น วันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ.1997 มีผลบังคับใช้ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ.2005 สหประชาชาติ สนธิสัญญาฉบับ 2303 หน้า 148 http://unfccc.int/essential_background/kyoto_protocol/items/1678.php

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) และพิธีสารเกียวโตที่อยู่ในความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับการปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงและการสร้างศักยภาพของท้องถิ่นให้สามารถคืนสภาพปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีแนวโน้มที่จะเกิดภัยพิบัติธรรมชาติ โดยจะเน้นกลยุทธ์การลดภัยพิบัติและการบริหารความเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4.2 สหประชาชาติและหลักการแนวทางระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ ที่นำมาใช้อย่างเป็นทางการเกี่ยวกับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการช่วยเหลือด้านภัยพิบัติ

การเสริมสร้างความเข้มแข็งของการประสานงานสำหรับการให้ความช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉินด้านมนุษยธรรมของสหประชาชาติ ที่มีในภาคผนวก หลักการแนะนำ มติที่ประชุมใหญ่สมัชชาสหประชาชาติ 46/182 วันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ.1991 www.reliefweb.int/ocha_ol/about/resol/resol_e.html

นี่นำไปสู่การจัดตั้งหน่วยงานด้านมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติซึ่งกลายเป็นสำนักงานสหประชาชาติเพื่อการประสานงานด้านมนุษยธรรม (OCHA) ในปี ค.ศ.1998

กรอบการดำเนินการ สำหรับเฮียวโกะ 2005-2015: การสร้างความเข้มแข็งของประเทศและชุมชนต่อภัยพิบัติ รับรองมาใช้โดยมติที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยการลดภัยพิบัติ ค.ศ.2005 www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm

นี่กำหนดยุทธศาสตร์สำหรับรัฐและหน่วยงานด้านมนุษยธรรมที่จะรวมเอาการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในการดำเนินการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน การฟื้นฟูและโครงการการเตรียมความพร้อมแบบบูรณาการในการพัฒนาอย่างยั่งยืน และสร้างความสามารถในการกลับคืนสู่สภาพปกติ

แนวทางในการอำนวยความสะดวกภายในประเทศและกฎระเบียบของการบรรเทาทุกข์ภัยพิบัติระหว่างประเทศและความช่วยเหลือการกู้คืนพื้นที่ขั้นต้น (แนวทาง IDRL) ค.ศ.2007 รับรองนำมาใช้โดยการประชุมระหว่างประเทศของสภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดง ครั้งที่ 30 (ซึ่งรวมเอารัฐภาคีแห่งอนุสัญญาเจนีวา) www.ifrc.org/what/disasters/idrl/index.asp

4.3 กรอบนโยบายด้านมนุษยธรรม หลักการและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและภัยพิบัติ

ระเบียบปฏิบัติสำหรับสภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงและองค์กรอิสระ (NGOs) ในการบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติ (ดูภาคผนวก 2: ระเบียบปฏิบัติในหน้า 368)

หลักการกาชาดของการปฏิบัติงานคณะสภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ ค.ศ.1965 รับรองนำมาใช้โดยการประชุมของกาชาดระหว่างประเทศ ครั้งที่ 20 www.ifrc.org/what/values/principles/index.asp

มาตรฐานหุ้นส่วนความรับผิดชอบด้านมนุษยธรรม (HAP) ในความรับผิดชอบด้านมนุษยธรรม ค.ศ.2007 หุ้นส่วนความรับผิดชอบด้านมนุษยธรรม (ตัวกำกับดูแลตนเองระหว่างประเทศสำหรับแผนกมนุษยธรรมรวมทั้ง การออกไปรับรอง www.hapinternational.org

หลักการและการปฏิบัติที่ดีของผู้บริจาคด้านมนุษยธรรม ค.ศ.2003 ลงนามรับรองโดยการประชุมที่กรุงสตอกโฮล์มของประเทศผู้บริจาค หน่วยงานสหประชาชาติ องค์กรอิสระ สภากาชาด และสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศและลงนามโดยคณะกรรมการยุโรป และ 16 รัฐ www.goodhumanitariandonorship.org

หลักการของการเป็นหุ้นส่วน: คำแถลงการณ์ของความมุ่งมั่น ค.ศ.2007 การลงนามรับรอง ณ เวทีการประชุมด้านมนุษยธรรมทั่วโลก เดือนกรกฎาคม ค.ศ.2007 (การเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างสหประชาชาติและองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ไม่ใช่สหประชาชาติ) www.globalhumanitarianplatform.org/ghp.html

ภาคผนวก 2

หลักปฏิบัติ

ของสภาภาษาชาติและสภาเสี้ยววงเดือนแดง
ระหว่างประเทศ และองค์กรอิสระในการ
บรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัย

ร่วมจัดทำโดยสหพันธ์สภาภาษาชาติและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ และคณะกรรมการภาษาชาติระหว่างประเทศ¹

¹*Sponsored by: Caritas Internationalis,* Catholic Relief Services,* The International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies,* International Save the Children Alliance,* Lutheran World Federation,* Oxfam,* The World Council of Churches,* The International Committee of the Red Cross (* members of the Steering Committee for Humanitarian Response).*

จุดประสงค์

หลักปฏิบัตินี้มีไว้เพื่อเป็นมาตรฐานการดำเนินงาน ซึ่งไม่เกี่ยวกับรายละเอียดการปฏิบัติงาน เช่น วิธีการคำนวณปันส่วนอาหาร หรือการจัดตั้งค่ายผู้ลี้ภัย แต่หลักปฏิบัติต้องการที่จะคงไว้ซึ่งมาตรฐานขั้นสูงของความเป็นอิสระ ที่มีประสิทธิผลและผลลัพธ์ของการบรรเทาทุกข์ภัยพิบัติ ซึ่งองค์กรอิสระและสภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศต่างปรารถนา เป็นหลักปฏิบัติตามความสมัครใจ และบังคับใช้โดยเจตนา รวมถึงขององค์กรที่ให้ความยอมรับเพื่อคงไว้ซึ่งมาตรฐานตามที่ปรากฏอยู่ในหลักปฏิบัติ

ในสถานการณ์การพิพาทด้วยอาวุธ หลักปฏิบัตินี้จะถูกตีความและนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

หลักปฏิบัติถูกนำเสนอเป็นครั้งแรก ที่แนบมากับภาคผนวกเสริม 3 ส่วน อธิบายถึงสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ผู้ปฏิบัติงานต้องการพบเห็น ซึ่งรัฐบาลประเทศเจ้าบ้าน รัฐบาลประเทศผู้บริจาค และองค์กรระหว่างรัฐบาลจัดให้มีขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดส่งความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

คำนิยาม

องค์กรอิสระ หรือ NGOs (Non-Governmental Organisations) ในที่นี้ หมายถึง องค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งมีการบัญญัติแยกต่างหากจากรัฐบาลของประเทศซึ่งองค์กรนั้นจัดตั้งอยู่

หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม หรือ NGHAs (Non-Governmental Humanitarian Agencies) เพื่อประโยชน์ของคู่มือเล่มนี้ ในที่นี้หมายถึง หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ รวมไปถึงองค์ประกอบของการดำเนินงานของสภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ โดยคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ สหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ และสมาชิกสภากาชาดประเทศต่าง ๆ และองค์กรอิสระตามที่กล่าวไว้ข้างต้น หลักการนี้ใช้เฉพาะกับหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อภัยพิบัติ

องค์กรระหว่างรัฐบาล หรือ IGOs: (Inter-Governmental Organisations) หมายถึง องค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลของสองประเทศหรือมากกว่า รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติทั้งหมดและองค์กรระดับภูมิภาค

ภัยพิบัติ หรือ Disasters หมายถึง เหตุการณ์ความเสียหายอย่างใหญ่หลวงที่ทำให้เกิดการสูญเสียชีวิต ความทุกข์ยากเดือดร้อนของมนุษย์ และความเสียหายต่อทรัพย์สินอย่างรุนแรง

หลักปฏิบัติ

หลักการข้อพึงปฏิบัติในการดำเนินงานของสภาภาษาชาติและสภา เลี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ และองค์การอิสระในโครงการ ตอบสนองต่อภัยพิบัติ

1. ความจำเป็นทางด้านมนุษยธรรมต้องมาเป็นอันดับแรก

สิทธิในการได้รับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และที่เสนอให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเป็นหลักการพื้นฐานด้านมนุษยธรรมที่ประชาชนทุกคนของทุกประเทศควรได้รับ ในฐานะสมาชิกของประชาคมระหว่างประเทศ เราตระหนักในพันธกรณีของการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมทุกที่ที่มีความจำเป็น ดังนั้นความจำเป็นต้องไม่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงผู้ประสบภัยเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินการตามหน้าที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ แรงจูงใจที่สำคัญของการตอบสนองต่อภัยพิบัติของเราคือการบรรเทาความทุกข์ยากเดือดร้อนของผู้คนที่มีความสามารถน้อยที่สุดในการเผชิญความยากลำบากจากภัยพิบัติ เมื่อเราให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ต้องไม่ถือพรตถือพวกหรือเกี่ยวข้องกับการเมือง และไม่ควรถูกมองว่าทำเช่นนั้น

2. การให้ความช่วยเหลือเป็นไปโดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนาหรือสัญชาติของผู้รับความช่วยเหลือ โดยไม่มีอคติใดๆ และจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของการช่วยเหลือจากความต้องการจำเป็นของผู้ประสบภัยเท่านั้น

หากเป็นไปได้ เราจะมีฐานการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ตามผลการประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ประสบภัยพิบัติและความสามารถของท้องถิ่นที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นดังกล่าว โดยคำนึงถึงสัดส่วนการให้ความช่วยเหลือภายใต้งานโครงการทั้งหมดอย่างเหมาะสม ความทุกข์ยากของมนุษย์จะได้รับการบรรเทาเมื่อใดก็ตามที่พบว่าผู้มีทุกข์ยากเกิดขึ้นเพราะทุกชีวิตมีคุณค่าไม่ว่าจะอยู่ที่ใดของประเทศ ดังนั้น การให้ความช่วยเหลือของเรา จึงสะท้อนถึงระดับความรุนแรงของความทุกข์ยากที่ต้องการบรรเทา ในการดำเนินการด้วยวิธีการนี้ เราตระหนักในบทบาทสำคัญของผู้หญิงในชุมชนที่เสี่ยงภัยพิบัติสูง และจะให้น้ำหนักว่าบทบาทนี้จะได้รับการสนับสนุนไม่ได้ลดบทบาทลง โดยโครงการช่วยเหลือของเรา การดำเนินการดังกล่าว ที่เป็นหลักสากลที่เป็นกลาง และเป็นอิสระเท่านั้นถึงจะมีประสิทธิภาพ หากเราและหุ้นส่วนของเรามีการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อให้การบรรเทาทุกข์อย่างเป็นธรรม และเข้าถึงผู้ประสบภัยทุกคนได้อย่างเสมอภาค

3. การช่วยเหลือจะไม่ถูกนำมาใช้โดยเฉพาอย่างยิ่งเพื่อส่งเสริมจุดยืนทางการเมือง หรือศาสนา

การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเป็นไปตามตามความต้องการของบุคคล ครอบครัวและชุมชน โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของการที่หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมกับหลักการความคิดเห็นทางการเมือง

หรือทางศาสนาเป็นการเฉพาะ เราขอยืนยันว่าการช่วยเหลือจะไม่ขึ้นอยู่กับการยึดมั่นกับแนวคิดของ ผู้รับความช่วยเหลือที่มีความเชื่อเหล่านั้น เราจะไม่ผูกมัดโดยพันธสัญญาในการส่งมอบหรือกระจาย ความช่วยเหลือ เพื่อได้รับการสนับสนุน หรือเป็นที่ยอมรับของกลุ่มการเมืองหรือข้อบัญญัติทาง ศาสนาเป็นการเฉพาะ

4. เราจะพยายามไม่ประพฤติดนเป็นเครื่องมือของนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล

หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมทำหน้าที่เป็นอิสระจากรัฐบาล ดังนั้นเราจึงกำหนดนโยบาย และ กลยุทธ์การดำเนินงานของเราเอง โดยไม่พยายามที่จะดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลใดๆ นอกจากนี้เป็นนโยบายสอดคล้องกับนโยบายที่เป็นอิสระของเรา เราจะไม่อนุญาตหรือเพิกเฉย ให้หน่วยหรือพนักงานของเราถูกใช้โดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตามในการเก็บข้อมูลทางการเมือง การทหาร หรือเรื่องอ่อนไหวทางเศรษฐกิจ สำหรับรัฐบาล หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่อาจใช้เพื่อ วัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากจุดประสงค์ด้านมนุษยธรรมอย่างเคร่งครัด และจะไม่ประพฤติดนเป็น เครื่องมือของนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลผู้บริจาค เราจะนำความช่วยเหลือที่ได้รับไปใช้เพื่อ ตอบสนองความต้องการของผู้ประสบภัย โดยที่ความช่วยเหลือนี้ไม่ควรจะถูกผลักดันจาก ความต้องการกำจัดสินค้าส่วนเกินของรัฐบาลบริจาค และไม่ใช้เพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองของ กลุ่มผู้บริจาคกลุ่มใดโดยเฉพาะ เราจะให้ความสำคัญและสนับสนุนความเสียสละกำลังกายและ กำลังทรัพย์โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการทำงานของเร และตระหนักถึงความเป็นอิสระ ของการดำเนินการ ให้ความสำคัญกับการสร้างแรงจูงใจในความเป็นอาสาสมัคร เพื่อปกป้อง ความเป็นอิสระของเรา เราจะพยายามหลีกเลี่ยงการพึ่งพาแหล่งเงินเพียงแหล่งเดียว

5. เราจะเคารพในวัฒนธรรมและประเพณี

เราจะดำเนินการด้วยความเคารพในวัฒนธรรม โครงสร้างทางสังคม และประเพณีของชุมชน กับ ประเทศที่เราปฏิบัติงานอยู่

6. เราจะพยายามสร้างการตอบสนองภัยพิบัติภายใต้ขีดความสามารถของท้องถิ่น

ประชาชนทุกคนและทุกชุมชน แม้ในสถานการณ์ภัยพิบัติ มีความสามารถเช่นเดียวกับความเปราะบาง หากเป็นไปได้เราจะเสริมสร้างความสามารถเหล่านี้ โดยการจ้างเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น ชี้อาศัย อุปการะของท้องถิ่น และทำการค้ากับบริษัทในท้องถิ่น หากเป็นไปได้ เราจะทำงานผ่านหน่วยงาน อิสระด้านมนุษยธรรมในท้องถิ่นที่เป็นพันธมิตร โดยร่วมกันวางแผน และนำแผนสู่การปฏิบัติ พร้อมทั้งร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐบาลในท้องถิ่นตามความเหมาะสม โดยถือว่าการประสานงาน ที่ดีมีความสำคัญอันดับแรกในการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน ซึ่งทำได้ดีที่สุดในประเทศที่หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติบรรเทาทุกข์ให้ความสนใจ และควรรวมถึงผู้แทนหน่วยงานของ องค์กรสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องด้วย

7. วิธีที่จะพบว่าเกี่ยวข้องกับการได้รับประโยชน์ในการบริหารจัดการโครงการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์

การช่วยเหลือรับมือกับภัยพิบัติไม่ควรถูกมองข้ามที่จะบังคับให้ผู้ได้รับผลประโยชน์ การบรรเทาทุกข์ที่มีประสิทธิภาพและการฟื้นฟูสภาพที่ยั่งยืน สามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ดีที่สุด ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบ การบริหารจัดการและการดำเนินการตามโครงการให้ความช่วยเหลือ เราจะต้องมุ่งมั่นที่จะบรรลุความสำเร็จในการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างเต็มรูปแบบในโครงการบรรเทาทุกข์และการฟื้นฟูสภาพ

8. การช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ต้องมุ่งมั่นที่จะลดความเปราะบางต่อภัยพิบัติในอนาคต เช่นเดียวกับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน

การปฏิบัติการบรรเทาทุกข์ทั้งหมดมีผลต่อโอกาสในการพัฒนาระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นเชิงบวกหรือทางลบ การตระหนักในเรื่องนี้ เราจะมุ่งมั่นที่จะดำเนินการโครงการบรรเทาทุกข์ด้วยความแข็งขันที่จะลดความเปราะบางของผู้รับประโยชน์ต่อภัยพิบัติในอนาคต และช่วยในการสร้างวิถีการดำเนินชีวิตที่ยั่งยืน เราจะให้ความสนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งความกังวลด้านสิ่งแวดล้อม ในการออกแบบ และการจัดการของโครงการบรรเทาทุกข์ นอกจากนี้เรายังจะพยายามลดผลกระทบเชิงลบของการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เพื่อหลีกเลี่ยงการพึ่งพาอาศัยในระยะยาวจากความช่วยเหลือจากภายนอก

9. เราดำรงความเป็นที่เชื่อถือถึงของผู้รับความช่วยเหลือและผู้สนับสนุนทรัพยากร

เราดำเนินการในฐานะที่เป็นสถาบันกลางในการเชื่อมโยงความร่วมมือระหว่างผู้ที่ปรารถนาจะให้ความช่วยเหลือและผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในช่วงเกิดภัยพิบัติ ดังนั้นจึงต้องดำรงความเป็นที่น่าเชื่อถือต่อคนทั้งสองกลุ่ม การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้บริจาคและผู้รับความช่วยเหลือจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติที่เปิดเผยและโปร่งใส เราตระหนักถึงความจำเป็นในการทำรายงานผลการดำเนินงาน ทั้งในมุมมองทางการเงินและมุมมองทางประสิทธิภาพโครงการ เราตระหนักในข้อผูกพันว่ามีการกำกับดูแลอย่างเหมาะสมในการแจกจ่ายสิ่งของช่วยเหลือและดำเนินการประเมินการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างสม่ำเสมอ เราจะทำรายงานแสดงผลงาน และปัจจัยซึ่งเป็นข้อจำกัดหรือเป็นข้อส่งเสริมต่อผลงานอย่างเปิดเผย โครงการของเราจะดำเนินการโดยยึดถือมาตรฐานวิชาชีพขั้นสูง และมีความซื่อสัตย์เพื่อลดการสูญเสียทรัพยากรอันมีค่า

10. ในการดำเนินกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ข้อมูล และเผยแพร่ข้อมูล เราจะให้เกียรติผู้ประสบภัยพิบัติในฐานะมนุษย์ผู้ซึ่งมีศักดิ์ศรี ไม่ใช่ผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้

การให้เกียรติต่อผู้ประสบภัยในฐานะที่เป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันในการดำเนินการไม่ควรที่จะหายไปในการให้ข้อมูลต่อสาธารณชน เราจะต้องวาดภาพเกี่ยวกับวัตถุของสถานการณ์ภัยพิบัติ ที่เน้นความสามารถและแรงบันดาลใจของเหยื่อภัยพิบัติ มิได้มีเฉพาะความเปราะบางและความกลัวเท่านั้น

ขณะที่เราประสานงานกับสื่อมวลชนเพื่อเพิ่มขีดการตอบสนองต่อสาธารณะ เราจะไม่ยอมให้ความต้องการจากทั้งภายในและภายนอกสำหรับการประชาสัมพันธ์ที่จะใช้ความสำคัญเหนือหลักการของการเพิ่มความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์โดยรวม เราจะหลีกเลี่ยงการแข่งขันกับหน่วยงานตอบสนองต่อภัยพิบัติอื่น ๆ สำหรับการรายงานข่าวของสื่อในสถานการณ์ที่การรายงานข่าวดังกล่าวอาจจะได้รับความเสียหายในการให้บริการแก่ผู้รับผลประโยชน์ หรือการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่และผู้รับผลประโยชน์

สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน

หลักปฏิบัติที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นนั้นเป็นข้อตกลงฝ่ายเดียว จึงขอเสนอข้อความด้านล่างที่แสดงให้เห็นถึงแนวทางบางอย่างที่อธิบายถึงสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่เราต้องการจะเห็น ที่สร้างขึ้นโดยรัฐบาลผู้บริจาค รัฐบาลประเทศเจ้าภาพ และองค์กรระหว่างรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมในการตอบสนองต่อภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางเหล่านี้ได้นำเสนอเพื่อใช้เป็นคำแนะนำแนวทาง ไม่ผูกมัดตามกฎหมาย และไม่ได้หวังให้รัฐบาลและองค์กรระหว่างรัฐบาลจะต้องมีเอกสารลงนามแสดงความยอมรับ ถึงแม้ว่าสิ่งนี้อาจเป็นเป้าหมายของการปฏิบัติงานต่อไปในอนาคต แนวทางจะถูกนำเสนอด้วยจิตใจที่เปิดกว้างและเน้นความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อให้ผู้ร่วมงานเกิดความตระหนักถึงสัมพันธภาพในอุดมคติที่เราแสวงหา

ภาคผนวก 1: ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลประเทศที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ

1. รัฐบาลควรตระหนักและเคารพการดำเนินงานที่เป็นอิสระ ความมีมนุษยธรรม และความไม่ลำเอียงของหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม

หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม เป็นหน่วยงานอิสระและมีความยุติธรรม ควรได้รับการเคารพโดยรัฐบาลเจ้าบ้าน

2. รัฐบาลประเทศเจ้าบ้านที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติควรจะอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม ในการเข้าถึงผู้ประสบภัยพิบัติได้อย่างรวดเร็ว

หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม จะปฏิบัติหน้าที่ตามหลักการด้านมนุษยธรรม พวกเขาควรได้รับอนุญาตให้เข้าถึงผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็วและไม่ลำเอียง เพื่อส่งมอบความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐบาลประเทศเจ้าบ้านที่อยู่ในฐานะผู้อำนาจสูงสุด ต้องไม่ปิดกั้นการให้ความช่วยเหลือดังกล่าว และยอมรับความไม่ลำเอียง ตลอดจนจนความเป็นกลางทางการเมืองของหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม รัฐบาลประเทศเจ้าบ้าน ควรจะอำนวยความสะดวกให้

เจ้าหน้าที่บรรเทาทุกข์ผ่านเข้าประเทศได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการผ่อนผันการขนส่ง การอนุมัติหนังสือผ่านเข้าออกประเทศ หรือการจัดให้ได้รับสิ่งเหล่านั้นอย่างรวดเร็ว รัฐบาลควรจะ อนุญาตให้สิทธิการบิน และให้สิทธิในการลงจอดสำหรับเครื่องบินขนส่งสิ่งของบรรเทาทุกข์ระหว่าง ประเทศ และเจ้าหน้าที่สำหรับช่วงระยะเวลาของขั้นตอนบรรเทาทุกข์ในภาวะฉุกเฉิน

3. รัฐบาลควรอำนวยความสะดวกในการส่งสิ่งของบรรเทาทุกข์และการส่งข้อมูลข่าวสารให้ทันเวลาระหว่างเกิดภัยพิบัติ

สิ่งของบรรเทาทุกข์และอุปกรณ์เครื่องใช้ถูกนำเข้าประเทศ เป็นไปเพื่อการบรรเทาความทุกข์ยาก เตือนร้อนของมนุษย์เท่านั้น ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือหาผลกำไร ดังนั้นอุปกรณ์บรรเทาทุกข์ปกติควรจะได้รับอนุญาตให้ผ่านได้โดยไม่ถูกจำกัด หรือถูกยับยั้ง และไม่ควรจะเป็นประเด็นในการเรียกร้องใบรับรองกงสุลของแหล่งที่มา หรือใบส่งของ และ/หรือใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือข้อ จำกัดอื่น ๆ หรือค่าภาษีนำเข้า ค่าธรรมเนียมสนามบิน หรือค่าธรรมเนียมท่าเรือ

การนำอุปกรณ์บรรเทาทุกข์ที่จำเป็นชั่วคราว รวมทั้งยานพาหนะ เครื่องบินเล็ก และอุปกรณ์ โทรคมนาคม ควรได้รับการอำนวยความสะดวกจากรัฐบาลประเทศเจ้าบ้าน โดยการละเว้น ใบอนุญาตหรือข้อบังคับการจดทะเบียนชั่วคราว ในทำนองเดียวกัน รัฐบาลไม่ควรห้ามการนำสิ่งของ/ อุปกรณ์/เครื่องใช้สำหรับการบรรเทาทุกข์กลับออกนอกประเทศ เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

ในการอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสารในสถานการณ์ภัยพิบัติ รัฐบาลประเทศเจ้าบ้านควร สนับสนุนกำหนดความถี่วิทยุ ซึ่งองค์กรด้านบรรเทาทุกข์สามารถใช้สื่อสารได้ทั้งในประเทศและ ระหว่างประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ในการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับภัยพิบัติ และแจ้งคลื่นความถี่นี้ให้รู้ ทัวกันในกลุ่มผู้ทำงานตอบสนองต่อภัยพิบัติตั้งแต่ก่อนเกิดภัย รัฐบาลควรมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ บรรเทาทุกข์ใช้ทุกวิธีของการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการบรรเทาทุกข์

4. รัฐบาลควรหาทางบริการที่จะให้การประสานข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติ และการวางแผน

การวางแผนและการประสานงานในการบรรเทาทุกข์โดยรวมเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลประเทศ เจ้าบ้าน การวางแผนและการประสานงานจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก ถ้าหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมได้ ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการบรรเทาทุกข์ และระบบของรัฐบาลในการวางแผน และการนำ แผนไปสู่การปฏิบัติการบรรเทาทุกข์ เช่นเดียวกับข้อมูลด้านความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ที่พวกเขาอาจต้องเผชิญ รัฐบาลควรเป็นผู้เตรียมข้อมูลเหล่านี้ให้แก่หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม

เพื่ออำนวยความสะดวกการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ และการใช้ประโยชน์ของความพยายาม บรรเทาทุกข์ที่มีประสิทธิภาพ รัฐบาลประเทศเจ้าบ้านควรมอบหมายหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เป็นศูนย์ประสานงานตั้งแต่ก่อนเกิดภัยพิบัติ เพื่อให้หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมที่เข้ามาใน ประเทศสามารถติดต่อประสานกับเจ้าหน้าที่ของประเทศนั้นได้โดยสะดวก

5. การบรรเทาทุกข์ภัยพิบัติในสถานการณ์ของการพิพาทด้วยอาวุธ

ในสถานการณ์ที่มีการพิพาทด้วยอาวุธ การปฏิบัติการบรรเทาทุกข์จะเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก 2: ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลผู้บริจาค

1. รัฐบาลผู้บริจาคควรยอมรับและเคารพ การปฏิบัติงานด้วยความเป็นอิสระ ความมีมนุษยธรรม และความไม่ลำเอียง ของหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม

หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม ซึ่งคงความเป็นอิสระ และความไม่ลำเอียง ควรได้รับความเคารพจากรัฐบาลผู้บริจาค และรัฐบาลผู้บริจาคไม่ควรใช้หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมเพื่อเป้าหมายทางการเมืองหรือลัทธิความเชื่อ

2. รัฐบาลผู้บริจาคควรสนับสนุนเงินทุนด้วยข้อตกลงให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างอิสระ

หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมยอมรับความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเครื่องมือเครื่องใช้จากรัฐบาลผู้บริจาคด้วยจิตสำนึกเดียวกันกับที่เขามอบให้ผู้ประสบภัย นั่นคือการปฏิบัติการด้วยมนุษยธรรมและความเป็นอิสระ การปฏิบัติการบรรเทาทุกข์เป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม และดำเนินการต่อไปตามนโยบายของหน่วยงานนั้น

3. รัฐบาลผู้บริจาคควรใช้หน่วยงานของตนเองให้ความช่วยเหลือหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมในการเข้าถึงผู้ประสบภัยพิบัติ

รัฐบาลผู้บริจาคควรตระหนักถึงความสำคัญของการยอมรับในระดับของความรับผิดชอบสำหรับความปลอดภัยและความเป็นอิสระของเจ้าหน้าที่หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม ในการเข้าถึงพื้นที่ภัยพิบัติ รัฐบาลผู้บริจาคควรเตรียมการใช้วิธีทางการทูตกับรัฐบาลประเทศเจ้าบ้าน เกี่ยวกับประเด็นการช่วยเหลือในกรณีนี้จำเป็น

ภาคผนวก 3: ข้อเสนอแนะต่อองค์กรระหว่างรัฐบาล

1. องค์กรระหว่างรัฐบาล ควรจะยอมรับหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในฐานะหุ้นส่วนที่สำคัญ

หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมมีความยินดีที่จะทำงานร่วมกับองค์กรสหประชาชาติ และองค์กรระหว่างรัฐบาลอื่นๆ เพื่อจะก่อให้เกิดการตอบสนองต่อภัยพิบัติที่ดีกว่า พวกเขาทำด้วยจิตวิญญาณของการเป็นหุ้นส่วนที่เคารพในบูรณภาพและความเป็นอิสระของหุ้นส่วนทั้งหมด องค์กรระหว่างรัฐบาลต้องเคารพในความเป็นอิสระและความไม่ลำเอียงของหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม และหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมควรจะขอคำปรึกษาจากหน่วยงานขององค์กรสหประชาชาติ ในการวางแผนเตรียมความพร้อมในการบรรเทาทุกข์

2. องค์การระหว่างรัฐบาล ควรให้ความช่วยเหลือรัฐบาลประเทศเจ้าบ้านในการให้กรอบการประสานงานโดยรวม สำหรับการบรรเทาทุกข์ภัยพิบัติทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

โดยปกติหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม ไม่มีหน้าที่จัดเตรียมกรอบการประสานงานโดยรวมสำหรับภัยพิบัติ ที่ต้องการการตอบสนองระหว่างประเทศ ความรับผิดชอบนี้เป็นของรัฐบาลประเทศเจ้าบ้าน และเจ้าหน้าที่องค์กรสหประชาชาติที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง พวกเขามีหน้าที่ในการดำเนินการให้บริการของรัฐบาลเป็นไปอย่างทันเวลาและมีประสิทธิภาพ และกลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาทุกข์ทั้งระดับชาติและระหว่างประเทศ ในทุกกรณีที่หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมควรจะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้มั่นใจในการประสานงานของบริการต่างๆ ของพวกเขา มีประสิทธิภาพ

ในสถานการณ์การพิพาทด้วยอาวุธ การปฏิบัติการบรรเทาทุกข์เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

3. องค์การระหว่างรัฐบาลควรจะขยายมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยที่มีต่อองค์กรสหประชาชาติ กับหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม

การบริการด้านการคุ้มครองความปลอดภัยที่จัดไว้สำหรับองค์กรระหว่างรัฐบาล การบริการนี้ควรจะขยายไปถึงหุ้นส่วนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรมที่ปฏิบัติงานตามที่มีการร้องขอ

4. องค์การระหว่างรัฐบาลควรจัดให้หน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกับที่ได้จัดให้กับองค์กรของสหประชาชาติ

องค์การระหว่างรัฐบาลควรแบ่งปันข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับการรับมือกับภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพกับหุ้นส่วนในการปฏิบัติงานของหน่วยงานอิสระด้านมนุษยธรรม

ภาคผนวก 3

อักษรย่อ

ACT	artemisinin-based combination therapy	
ALNAP	Active Learning Network for Accountability and Performance in Humanitarian Action	
ART	anti-retroviral therapy	การรักษาด้วยยาต้านไวรัส
ARV	anti-retroviral	ต้านไวรัส
BCPR	Bureau for Crisis Prevention and Recovery (UNDP)	สำนักป้องกันและฟื้นฟูวิกฤติ (สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ)
BEmOC	basic emergency obstetric care	การดูแลการคลอดในภาวะฉุกเฉินขั้นพื้นฐาน หรือ การดูแลขั้นพื้นฐานในภาวะฉุกเฉินทางสูติศาสตร์
BMI	body mass index	ดัชนีมวลกาย
BMS	breastmilk substitutes	อาหารทดแทนนมแม่
BTS	blood transfusion service	งานบริการโลหิต
CDC	Centers for Disease Control and Prevention	ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค
CE-DAT	Complex Emergency Database	
CEDAW	Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women	อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบต่อสตรี
CEmOC	comprehensive emergency obstetric care	
CFR	case fatality rate	อัตราป่วยตาย
CHW	Community Health Worker	เจ้าหน้าที่สุขภาพชุมชน
CIHL	Customary International Humanitarian Law	กฎหมายจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ
cm	centimetre	เซนติเมตร
CMR	crude mortality rate	อัตราการตายอย่างหยาบ
CRC	Convention on the Rights of the Child	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
CRPD	Convention on the Rights of Persons with Disabilities	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ
CRS	Catholic Relief Services	องค์กรคาทอลิกบริการบรรเทาทุกข์

CTC	cholera treatment centre	ศูนย์รักษาอหิวาตกโรค
DAC	Development Assistance Committee	คณะกรรมการความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา
DPT	diphtheria, pertussis and tetanus	โรคคอตีบ ไอกรน และบาดทะยัก
ECB	Emergency Capacity Building (Project)	การเสริมสร้างขีดความสามารถในภาวะฉุกเฉิน
ENA	Emergency Nutrition Assessment	การประเมินภาวะโภชนาการฉุกเฉิน
EPI	Expanded Programme on Immunization	โครงการขยายงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค
ETAT	Emergency Triage, Assessment and Treatment	การคัดกรองผู้ป่วยในภาวะฉุกเฉิน
EWARN	early warning	การแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า
FANTA	Food and Nutrition Technical Assistance	ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคด้านอาหารและโภชนาการ
FAO	Food and Agriculture Organization of the United Nations	องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ
FTE	full-time equivalent	เต็มเวลาเทียบเท่า
GMO	genetically modified organism	สิ่งมีชีวิตที่ได้จากการดัดแปลงสารพันธุกรรม
HAP	Humanitarian Accountability Partnership	กลุ่มพันธมิตรด้านความรับผิดชอบตามหลักมนุษยธรรม
HIS	health information system	ระบบข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ
IASC	Inter-Agency Standing Committee	คณะกรรมการตัวแทนระหว่างหน่วยงาน
ICC	International Criminal Court	ศาลอาญาระหว่างประเทศ
ICCPR	International Covenant on Civil and Political Rights	กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
ICERD	International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination	อนุสัญญาาระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ
ICESCR	International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights	กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
ICRC	International Committee of the Red Cross	คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ
ICVA	International Council of Voluntary Agencies	
IDLO	International Development Law Organization	องค์กรพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ

IDP	internally displaced person	ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ
IFE	infant feeding in emergencies	การให้นมทารกในภาวะฉุกเฉิน
IFPRI	International Food Policy Research Institute	สถาบันวิจัยนโยบายด้านอาหารนานาชาติ
IFRC	International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies	สหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ
IGC	International Grains Council	สภาธัญพืชนานาชาติ
IHL	international humanitarian law	กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ
IMAI	Integrated Management of Adult Illness	
IMCI	Integrated Management of Childhood Illnesses	
IMPAC	Integrated Management of Pregnancy and Childbirth	
INEE	Inter-Agency Network for Education in Emergencies	
IPC	infection prevention and control	การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ
IRC	International Rescue Committee	
IRS	indoor residual spraying	การพ่นเคมีชนิดมีฤทธิ์ตกค้าง
ISPO	International Society for Prosthetics and Orthotics	องค์กรกายอุปกรณ์นานาชาติ
IYCF	infant and young child feeding	การให้อาหารทารกและเด็กเล็ก
km	kilometre	กิโลเมตร
LBW	low birth weight	น้ำหนักแรกเกิดน้อย
LEDS	light-emitting diodes	แอลอีดี
LEGS	Livestock Emergency Guidelines and Standards	มาตรฐานและแนวทางการให้ความช่วยเหลือด้านปศุสัตว์ในภาวะภัยพิบัติ
LLIN	long-lasting insecticide-treated net	มุ้งซุบสารเคมีแบบชนิดมีฤทธิ์ตกค้างยาวนาน
MISP	Minimum Initial Service Package	
MOH	Ministry of Health	กระทรวงสาธารณสุข
MSF	Medecins sans Frontieres	องค์กรแพทย์ไร้พรมแดน
MUAC	mid upper arm conference	
NCDs	non-communicable diseases	กลุ่มโรคไม่ติดต่อ
NCHS	National Center for Health Statistics	สำนักงานสถิติด้านสุขภาพแห่งชาติ
NFI	non-food item	สินค้าที่มีใช้อาหาร

NGO	non-governmental organisation	องค์กรไม่แสวงผลกำไร
NICS	Nutrition in Crisis Information System	ระบบข้อมูลข่าวสารโภชนาการในภาวะวิกฤต
NRC	Norwegian Refugee Council	สภาผู้พลานอ์เวย์
NTU	nephelometric turbidity units	หน่วยวัดความขุ่นในใสของน้ำ
OAU	Organization of African Unity (now African Union)	สหภาพแอฟริกา
OCHA	United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs	สำนักงานเพื่อการประสานงานด้านมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติ
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development	องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา
OHCHR	Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights	สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ
ORS	oral rehydration salts	ผงน้ำตาลเกลือแร่
PAHO	Pan American Health Organization	องค์การอนามัยแพนอเมริกัน
PEP	post-exposure prophylaxis	การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีหลังสัมผัส
PLHIV	people living with HIV	ผู้ติดเชื้อเอชไอวี
PLWHA	people living with HIV and AIDS	ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์
PMTCT	prevention of mother-to-child transmission (of HIV)	การป้องกันการถ่ายทอดเชื้อเอชไอวีจากแม่สู่ลูก
PoUWT	point-of-use water treatment	การบำบัดน้ำเสีย ณ จุดใช้น้ำ
Q&A	quality and accountability	คุณภาพและความรับผิดชอบ
RH	reproductive health	อนามัยการเจริญพันธุ์
RNI	reference nutrient intakes	การบริโภคสารอาหารอ้างอิง
SCM	supply chain management	การจัดการสายโซ่อุปทาน
SEEP	Small Enterprise Education and Promotion (Network)	
SKAT	Swiss Centre for Appropriate Technology	
SMART	Standardised Monitoring and Assessment of Relief and Transitions	
STIs	Sexually transmitted infections	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
TB	tuberculosis	วัณโรค
TIG	tetanus immune globulin	ยาด้านพิษบาดทะยัก
U5MR	under-5 mortality rate	อัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี
UDHR	Universal Declaration of Human Rights	ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

UN	United Nations	สหประชาชาติ
UNAIDS	Joint United Nation Programme on HIV/ AIDS	โครงการเอดส์แห่งสหประชาชาติ
UN-DDR	United Nations Disarmament, Demobilization and Reintegration	การลดอาวุธ ปลดประจำการและการกลับคืนสู่สังคมแห่งสหประชาชาติ
UNDP	United Nations Development Programme	โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
UNFCCC	United Nations Framework Convention on Climate Change	กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
UNFPA	United Nations Population Fund	กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ
UN-Habitat	United Nations Human Settlements Programme	องค์การเพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่งสหประชาชาติ
UNHCR	Office of the United Nations High Commissioner for Refugee (UN Refugee Agency)	สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ
UNICEF	United Nations Children's Fund	องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ
UNISDR	United Nations International Strategy for Disaster Reduction	สำนักงานว่าด้วยกลยุทธ์ระหว่างประเทศเพื่อการลดภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ
USAID	United States Agency for International Development	องค์กรเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐฯ
VCA	vulnerability and capacity analysis	การวิเคราะห์ขีดความสามารถและความเปราะบาง
VIP	ventilated improved pit (latrine)	ห้องส้วมหลุมแบบระบายอากาศ
WASH	water supply, sanitation and hygiene promotion	การส่งเสริมสนับสนุนด้านน้ำสะอาด สุขอนามัย และการสุขาภิบาล
WEDC	Water, Engineering and Development Centre	ศูนย์วิศวกรรมและพัฒนาชลประทาน
WFH	weight for height	ค่าน้ำหนักตามส่วนสูง
WFP	World Food Programme	โครงการอาหารโลก
WHA	World Health Assembly	สมัชชานานาชาติ
WHO	World Health Organization	องค์การอนามัยโลก
WSP	water safety plan	แผนการสร้างความปลอดภัยในการใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค